

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji organu upoważnionego do zawierania umów o pracę dla grupy EFDD w Parlamencie Europejskim, na mocy której zaklasyfikowano go do grupy funkcyjnej II, stopień 4, szczebel 1, powierzając mu zadania doradcze zgodne z wynagrodzeniem grupy funkcyjnej IV do momentu zakończenia umowy o pracę w dniu 11 listopada 2016 r.;
- przyznanie skarżącemu odszkodowania za jakoby poniesioną przez niego szkodę i doznaną krzywdę, w tym za rzekomą utratę szansy zatrudnienia po zakończeniu umowy o pracę.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 80 Warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej (WZIP).
 - Skarżący utrzymuje, że otrzymał zaszeregowanie odpowiadające grupie funkcyjnej I na podstawie pierwszej umowy i dolnym stopniom grupy funkcyjnej II na podstawie zaoferowanej mu drugiej umowy o pracę, podczas gdy ogromna większość zadań powierzonych skarżącemu w zakresie jego umów o pracę pierwszej i drugiej były zadaniami administracyjnymi i doradczymi.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 82 WZIP.
 - Artykuł 82 WZIP stanowi, że członek personelu kontraktowego zostaje zatrudniony w grupie funkcyjnej IV, jeżeli może wykazać się poziomem wykształcenia odpowiadającego ukończonym studiom uniwersyteckim trwającym co najmniej trzy lata, potwierdzonym dyplomem lub szkoleniem zawodowym na równoważnym poziomie. Skarżący spełnił te kryteria i należało odpowiednio dostosować jego grupę zaszeregowania.
3. Zarzut trzeci dotyczący zarzut nadużycia praw wynikających z korzystania z kolejnych umów o pracę na czas określony.
 - Skarżący podnosi nadużycie praw przez organ powołujący przy wyborze oferowanych mu umów, a w szczególności w swojej decyzji o nieprzedłużeniu z nim umowy o pracę lub o niezaoferowaniu mu umowy o pracę na czas nieokreślony.
4. Zarzut czwarty dotyczący nadużycia władzy na mocy decyzji o nieprzedłużeniu umowy ze skarżącym.
 - Powody nieprzedłużenia umowy o pracę ze skarżącym nie są uzasadnione i stanowią nadużycie uprawnień uzasadniających wniosek o odszkodowanie.
5. Zarzut piąty dotyczący utraty szansy zatrudnienia.
 - Skarżący był utrzymywany w nieświadomości w odniesieniu do możliwości przedłużenia jego umowy. Nigdy nie otrzymał właściwej decyzji od organu powołującego i nie mógł zorganizować swojego odejścia, na przykład poprosić o przeniesienie lub złożyć kandydaturę na inne stanowisko.

Skarga wniesiona w dniu 28 sierpnia 2017 r. – Poza Poza / SRB

(Sprawa T-597/17)

(2017/C 412/48)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Máximo Poza Poza (Murcja, Hiszpania) (przedstawiciel: P. Poza Cisneros, adwokat)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie wniesienia skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji o zajęciu akcji Banco Popular i wydanie wyroku, w którym Sąd stwierdzi nieważność decyzji, a w konsekwencji zwrot skarżącemu akcji i pozostałych instrumentów kapitałowych Banco Popular, a w przeciwnym wypadku i tytułem ewentualnym, zasądzenie odszkodowania odpowiadającego wartości netto aktywów Banco Popular z dnia 22 maja 2017 r. szacowanej na 2 675 424 EUR.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde/ Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-483/17 *García Suárez i in./Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-484/17 *Fidesban i in./Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-497/17 *Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji* oraz T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*.

Skarga wniesiona w dniu 21 września 2017 r. – Madrid *Diario de la Noche i in. / Komisja i SRB*

(Sprawa T-639/17)

(2017/C 412/49)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Madrid *Diario de la Noche SA* (Madryt, Hiszpania) i 24 innych skarżących (przedstawiciele: adwokaci B. Cremades Roman, F. Orts Castro, J. López Useros, S. Cajal Martín i P. Marrodán Lázaro)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie złożenia niniejszego pisma i dokumentów towarzyszących a także przedstawienia zawartych w nim argumentów;
- stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) nr SRB/EES/2017/08 i decyzji Komisji (UE) 2017/1246 obydwo z dnia 7 czerwca 2017 r. i w związku z tym zobowiązanie SRB i Komisji Europejskiej do zwrotu skarżącym ich inwestycji w Banco Popular lub ewentualnie zasądzenie od SRB i od Komisji zapłaty odszkodowania na rzecz skarżących z tytułu odpowiedzialności pozaumownej;
- obciążenie SRB i Komisji Europejskiej kosztami postępowania;
- anulowanie wyceny dokonanej przez niezależnego eksperta z SRB i po obliczeniu wartości netto aktywów Banco Popular, zasądzenie od SRB i od Komisji Europejskiej na rzecz skarżących odszkodowania w sposób wskazany w niniejszej skardze.